

ikke, at en stor Del af Industrisukkeret anvendes i Bagerier til Wienerbrød og i Kagebagerier, og det er en Kendsgerning, at Arbejderbefolkningen i alt Fald i Byerne ikke er de mindste Forbrugere af Wienerbrød og Kager og Sukkervarer. Naar man har villet give det Udseende af, at man vil føre Byrder fra en Klasse over paa andre, er det saaledes et fejlt Billede, man opruller.

Holdgaard: Maa jeg overfor den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) sige, at det lyder meget kønt, naar han siger, at han ikke vil gaa med til at sætte Sukkerpriserne højere op end strengt nødvendigt; men hvad der er strengt nødvendigt, kan der være flere Meninger om. I sin første Tale udtalte den ærede Ordfører — jeg kunde i alt Fald ikke faa anden Opfattelse deraf —, at Sukkerprisen har været for lav, og beklagede, at nu vilde den blive forhøjet, men saa synes jeg, at den Argumentation, det ærede Medlem kommer med, ikke stemmer med Venstres Opfattelse ellers, thi ellers hører man stadig fra den Side, at nu er Krigen forbi, og nu skal vi ikke have Prisregulering, men nu vil vi, for at bruge et af det staaende Landbrugsudvalgs-Medlemmers Udtryk: „have alle Vinduerne aabne“.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) maa have overhørt, at jeg udtalte, at Industrisukkeret væsentlig gik til 3 Grupper af Sukkervarer, til Konfekt og Chokolade, til Bagerier og Konditorier og til Restauratører. De 3 Grupper danner tilsammen Hovedaftagerne af Industrisukkeret, og jeg maa hævde Rigtigheden af, hvad jeg før derom har sagt, og det anfægtes ikke af, hvad det ærede Medlem for et Øjeblik siden nævnede, at ogsaa Arbejderbefolkningen spiser Wienerbrød. Dette er utvivlsomt; men det billige Wienerbrøds Sukkerholdighed sammenholdt med de Kager og Konditorvarer, som bruges af den mere velstaaende Befolkning, er ganske forsvindende. Det meget billige Wienerbrød, som i høj Grad bruges af den Befolkning, der maa leve uden varm Kost og maa nøjes med Kaffe og lidt Brød, er meget lidt sukkerholdigt. Nej, der er ingen Tvivl om, at det Sukkerforbrug, som Befolkningen faar gennem Industriens Omdannelse, er efter sin Karakter et Forbrug, som ligger udenfor det nødtørftige, og som derfor først kommer til Anvendelse, naar der er Midler udover det nødtørftige. Det ærede Medlem, der fører Ordet

for Venstre (Ole Hansen), gav jo fuld Tilslutning til Principet i den Ordning, der er gennemført. Han betegnede det som en indirekte Beskatning gennem Prisen paa Industrisukkeret. Jeg maa dog maaske pege paa, at den har den Væsensforskkel fra al indirekte Beskatning i øvrigt, at den ikke bringer Statskassen nogen som helst Indtægt. Jeg tror derfor, at det er meget rigtigere at betegne den som det, den er, men det er maaske et Ord, det ærede Medlem holder mindre af end Ordet indirekte Beskatning, det er nemlig en Prisregulering — tillad mig at bruge dette ilde klingende Ord —, en Prisregulering, som tilsigter ved at fastsætte en højere Pris for een Slags Sukker at opnaa en lavere Pris for en anden Slags Sukker, fordi man anser denne anden Slags Sukker for vigtigere for Befolkningen. Det ærede Medlem var ganske enig i Principet, og jeg forstaar, at det ærede Medlem er en endogsaa meget varm Tilhænger af denne Prisregulering, thi det ærede Medlem skildrede paa det allersmukkeste, hvor ønskeligt det havde været, om man fra Aar til Aar kunde have holdt jævnt hinanden følgende Priser, altsaa den fastest og kraftigst mulige Statsprisregulering. Thi hvis det ikke er Statsprisregulering, men Prisen ude paa Markedet, som er bestemmende, risikerer man, som vi kender, at Priserne fra Aar til Aar gaar op og ned i Bølgegang. Det er det ærede Medlem ikke en Tilhænger af, han er i disse Aar blevet en varm Ven af en fast, jævn Pris, som ikke bringer Ovraskelser, en Pris, som man fra Aar til Aar kan regne med. Jeg maa sige, at ogsaa jeg vil meget ønske, at ikke for store Spring bliver nødvendige, men det ærede Medlem og jeg er jo ogsaa enige om, at Diskussionen om, hvorvidt det har været nødvendigt at gøre et stort Spring, sker bedst, naar det har vist sig, om det store Spring overhovedet er nødvendigt, thi hvis det store Prisspring, som det ærede Medlem bebuder, af 30 Øre eller saa, ikke finder Sted, er der ingen Grund til at diskutere, om det burde have fundet Sted eller ej.

Ole Hansen: Jeg tillader mig at fastholde, at det, at der fastsættes højere Priser for det Sukker, som anvendes i Industrien, end for Husholdningssukker, er en indirekte Beskatning, det kan der dog ikke være nogen som helst Tvivl om. Vi tvinger Industrien til at betale betydelig mere for den Vare, som anvendes af den,